

[Formanden.]

efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

De to følgende sager på dagsordenen kan ikke uden tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 956).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 52 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i forsorgsloven, folkeforsikringsloven og ulykkesforsikringsloven (vedrørende administrationen af den sociale lovgivning).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 956).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 52 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1333).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig overfor det høje ting at anbefale forslag til lov om levnedsmidler m. m., således som forslaget enstemmigt er vedtaget af det andet høje ting.

Lovforslaget, der skal træde i stedet for levnedsmiddelloven af 1910, fremkommer, fordi den nugældende levnedsmiddellov i årenes løb har vist sig utilstrækkelig på flere områder. Navnlig i de senere år er manglen på regler om tilsyn med fremstilling af levnedsmidler og om, hvad de skal indeholde, blevet særlig følelig.

Loven, der kun kommer til anvendelse på levnedsmidler, der udbydes til salg, har til hensigt at sikre, at levnedsmiddelfremstillingen sker under former, som tilfredsstiller rimelige krav til sundhed og renlighed, og at omsætningen sker således, at publikum altid kan få rimelig vejledning med hensyn til, hvad de varer, som udbydes til salg, indeholder.

I lovforslagets kapital I indeholdes især regler om, hvilke krav der må stilles til de personer, som beskæftiges med levnedsmidler, og til de lokaler m. v., hvor levnedsmidler findes. Som det vil ses af de enkelte bestemmelser, er der kun tale om så selvfølgelige krav, at det i og for sig kunne synes overflødigt at lovfæste dem. Men desværre viser erfaringen, at ikke alle, der er beskæftiget med levnedsmidler, har tilstrækkelig forståelse af, hvor betydningsfuld deres virksomhed er i samfundsmæssig henseende, og for disse enkelte er det derfor nødvendigt at fastsætte visse minimumskrav til renlighed og orden. For langt den overvejende del af vor levnedsmiddelvirkomheder vil disse regler imidlertid kun være selvfølgeligheder, som det ikke vil berede dem større vanskelighed at efterkomme, men som tværtimod vil være til gavn, idet enkelte konkurrerende virksomheder, der måske ellers kunne være fristet til at være mindre samvittighedsfulde på enkelte af disse punkter, nu tvinges til at overholde lovens renligheds- og sundhedsforskrifter.

I henhold til kapitel II kan der af indenrigsministeren efter forhandling med handelsministeren, eventuelt også landbrugsmini-